

تحلیل روابط معنایی واژگان به کاررفته در ادبیات داستانی کودکان ایرانی

رضا خیرآبادی*

دانشگاه تربیت مدرس تهران سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

چکیده

متن، حاصل هم نشینی نظاممند و بافت‌مدار سازه‌های زبانی در کنار یکدیگر است. بین واژگانی که یک متن را به وجود می‌آورند، روابط مختلفی برقرار است که به انسجام متن کمک می‌کنند. از آنجاکه بافت زبانی تأثیر زیادی بر درک مخاطبان از متن دارد، گزینش روابط مناسب بین واژه‌ها که بر معنای یکدیگر اثر می‌گذارند، می‌تواند از دشواری متن کاسته و به درک مطلب کمک کند. گزینش مناسب واژه و روابط واژگانی از اهمیت زیادی برخوردار است و اگر رعایت نشود، نه تنها از جذابیت متن می‌کاهد، بلکه مخاطب را در درک آن نیز چار مشکل می‌کند. این تحقیق با رویکردی زبان‌شناسانه و براساس مبانی نظری نقش‌گرایی به تحلیل میزان کاربرد هر یک از روابط معنایی بین واژگان در ده داستان کودکان متعلق به دو گروه سنتی «الف» و «ب» پرداخته است. در این تحقیق که داده‌های آن به روش تصادفی نظاممند جمع‌آوری گردیده، پنج کتاب گروه سنتی «الف» و پنج کتاب گروه سنتی «ب» به لحاظ بسامد رخداد هر یک از انواع روابط واژگانی بررسی و با یکدیگر مقایسه شده‌اند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که از میان انواع روابط واژگانی، نویسنده‌گان کودک در هر دو گروه سنتی تمايل دارند از دو رابطه‌ی تکرار و باهم‌آیی بیش از روابط دیگر استفاده کنند؛ همچنین، برخلاف تصور، رابطه‌ی هم‌معنایی در هر دو گروه، کمترین بسامد را داشته است.

واژه‌های کلیدی: ادبیات داستانی، انسجام، داستان، روابط واژگانی، متن.

* استادیار زبان‌شناسی همگانی rkheirabadi@gmail.com (نویسنده‌ی مسئول)

** دانشجوی دکتری زبان‌شناسی همگانی kheirabadi.m@gmail.com

۱. مقدمه

نگارش متن برای مخاطبان کودک حساسیت بسیار دارد. نویسنده‌گان باید نسبت به ویژگی‌های زبانی نوشته‌های خود، به گونه‌ای که برای کودکان قابل فهم باشند، دقیق کافی را مبذول نمایند. گزینش واژه‌های مناسب با سن و به کارگیری ترکیبات صحیح در ایجاد شفافیت معنایی و بالابردن قابلیت خواندن^۱ اهمیت زیادی دارد. با توجه به ماهیت متون ادبی، بهویژه داستان‌های کودکان که خیال‌پردازی در آن‌ها نقش عمده‌ای ایفا می‌کند، بهره‌گیری از واژه‌های مناسب، متن را برای کودک دلنشیین‌تر کرده و درک آن را برای او که دایره‌ی واژگانش محدود است، آسان‌تر می‌کند. به اعتقاد محمدی (۱۳۷۸) برای اینکه پیام متن ادبی قابل فهم و معنا باشد، باید زبان یا رمزهای زبانی مشترکی بین مؤلف و مخاطب وجود داشته باشد. در صورت عدم فهم زبانی مشترک، رابطه‌ای ایجاد نمی‌شود و اگر زبان مشترک باشد، اما معنای پیام روشن نباشد، ارتباط ناقص ایجاد می‌شود؛ بنابراین، مؤلف متن ادبی کودکان، برای آنکه مخاطبانش پیام او را درک کنند، به ساده‌سازی زبان مشترک دست می‌زند. ساده‌سازی پیام، به‌طور همزمان، هم در سطح زنجیره‌ی مفاهیم و هم در سطح جمله‌بندی و انتخاب واژه‌ها انجام می‌شود.

علی‌رغم تفاوت‌های سبکی در استفاده از ساختارها و واژگان، متون تولیدشده برای گروه‌های سنی متفاوت باید به لحاظ زبانی از یکدیگر تفکیک‌پذیر بوده و در هر گروه نوعی یکدستی وجود داشته باشد. در حوزه‌ی واژگان، تصور می‌شود بهره‌گیری از روابطی همچون هم‌معنایی^۲ و تضاد معنایی^۳ بتواند به نویسنده کمک کند تا با استفاده از واژه‌های آشنا به معرفی واژه‌های ناشناخته پی‌پردازد؛ از این‌رو، احتمال می‌رود روابط ترادف و تضاد در داستان‌های رده‌ی سنی پایین‌تر کاربرد بیشتری داشته باشند. همچنین تصور می‌شود به دلیل تمایل برای استفاده از واژه‌های آشنا، تکرار واژه^۴ به میزانی شایان توجه در متون داستانی گروه‌های سنی پایین‌تر به کار برود. این تحقیق با هدف شناسایی کاربرد روابط واژگانی در انتقال معنا، به بررسی و تحلیل انواع روابطی می‌پردازد که نویسنده‌گان کودک و نوجوان ایرانی برای نگارش داستان‌های کودکان

¹. Readability

². Synonymy

³. Antonymy

⁴. Reiteration

دبستانی گروه «الف» و «ب» از آن‌ها بیشترین بهره را برده‌اند. به این منظور، ده کتاب داستان به عنوان نمونه‌ای از داستان‌های هر دو گروه سنی (از هر گروه پنج کتاب) به صورت تصادفی، انتخاب و انواع روابط واژگانی آن‌ها بررسی شده است.

۲. اصول نظری

ابزار تشخیص متن از غیرمتن، به‌ویژه متن نوشتاری، داشتن انسجام^۱ است. هلیدی و حسن^۲ انسجام را یک مفهوم معنایی می‌دانند که به روابط معنایی موجود در متن اشاره دارد. در این دیدگاه، وجود انسجام متنی منوط به تعبیر و تفسیر عناصری در متن است که به تعبیر و تفسیر عناصر دیگر وابسته باشند (نک: هلیدی و حسن، ۱۹۷۶: ۴). از نظر آن‌ها، انسجام، جزیی از نظام زبان است؛ بنابراین به عنوان یک ارتباط معنایی توسط عواملی شناخته می‌شود که یا ماهیت واژی دارند یا دستوری‌اند. ابزارهای انسجام‌آفرین متن از نظر هلیدی و حسن در زبان انگلیسی به سه دسته تقسیم می‌شوند: دستوری^۳ و پیوندی^۴ و واژگانی^۵. منظور از ابزارهای واژگانی ایجاد انسجام در این نظریه، دو فرآیند تکرار و باهم آبی^۶ بوده است. آن‌ها در تکمیل نظریه‌ی خود، فرآیندهای دیگری همچون همچون هم‌معنایی، تضاد و جزء به کل^۷ را نیز به عنوان عوامل انسجام واژگانی معرفی کردند (نک: هلیدی و حسن، ۱۹۸۵).

۱-۲. باهم آبی

پورتسیگ^۸ برای اولین بار مسئله‌ی باهم آبی واژگان را در نظریه‌ی حوزه‌های معنایی^۹ از دیدگاه همزمانی مطرح کرد. نظریه‌های حوزه‌های معنایی، به‌طور عمده، از آنچه که سوسور^{۱۰} زیر عنوان ارزش مطرح می‌سازد، نشأت گرفته است. به اعتقاد سوسور ارزش یک واژه از ارتباطش با مجموعه‌ی واژگان یک زبان معلوم می‌شود؛ همان‌طور که یک

^۱. Cohesion

^۲. Halliday & Hassan

^۳. Grammatical cohesion

^۴. Conjunction

^۵. Lexical cohesion

^۶. Collocation

^۷. Meronymy

^۸. Porzig, W

^۹. Field Theory

^{۱۰}. F.De Saussure

مهره‌ی شترنج نه به خاطر کیفیت ذاتی، بلکه به دلیل عملکردش در ارتباط با مهره‌های دیگر ارزش یک مهره‌ی شترنج را داراست. به اعتقاد او، در یک حوزه‌ی معنایی، رابطه‌ای بینایین میان واژه‌ها وجود دارد که به باهم آیی آن‌ها منجر می‌شود. پورتسیگ در این باره نمونه‌های زیادی را ذکر کرده است؛ به عنوان مثال، باهم آیی واژه‌ی «اسب» و «شیهه‌کشیدن» به دلیل ویژگی مشترکی است که این دو واژه را به هم پیوند می‌دهد. پورتسیگ دو نوع باهم آیی اسم با فعل و اسم با صفت را بر شمرده است. در باهم آیی اسم با فعل، یک فعل از مؤلفه‌های معنایی خاص برخوردار است که از طریق اسم همنشین با آن القاء می‌شود؛ به عنوان مثال، فعلی مثل «شیهه‌کشیدن» از مؤلفه‌ی معنایی [+اسب] برخوردار است و به همین دلیل، می‌تواند تنها با «اسب» با هم آیی داشته باشد. در باهم آیی اسم با صفت نیز، یک صفت نسبت به یک اسم، با انشان تلقی می‌شود، مثل «لنگ» با «پا» (نک: پورتسیگ، ۱۹۳۴؛ به نقل از: صفوی، ۱۳۸۳: ۱۹۹). صفوی به انواعی دیگر از باهم آیی واژگانی مثل باهم آیی اسم با اسم، قید با فعل و فعل با فعل نیز اشاره می‌کند. در باهم آیی اسم با اسم، یک اسم، اسمی دیگر را به باهم آیی با خود می‌کشاند مثل باهم آیی «فیل» با «خر طوم».

در باهم آیی قید با فعل نیز وقوع یک قید صرفاً در باهم آیی با فعلی خاص امکان‌پذیر است؛ به عنوان مثال، باهم آیی فعل «خندیدن» با «قاچاه» است و باهم آیی فعل «نگاه‌کردن» با «چپ‌چپ». باهم آیی فعل با فعل، به باهم آیی افعال ردیفی^۱ در جمله می‌انجامد. مثل باهم آیی دو فعل «دویدنی» و «رفتن» در «bedo bero» (نک: صفوی، ۱۳۸۲: ۹-۷).

۲- ۲. هم‌معنایی

هم‌معنایی از دیدگاه پالمر^۲ یعنی یکسانی معنی^۳؛ اما او معتقد است به دلایل متعدد هم‌معنایی واقعی در میان واژه‌ها وجود ندارد و هیچ دو واژه‌ای دقیقاً دارای یک معنی نیستند. تعلق واژه‌های هم‌معنا به گونه‌های^۴ خاص زبانی، هم‌معنی بودن چند واژه در

¹. Serial verbs

². Palmer, F.R.

³. Sameness of meaning

⁴. Dialect

سبک‌ها یا کاربردهای مختلف و متمایزبودن دو واژه‌ی هم‌معنی از نظر بار عاطفی، دلایلی هستند که هم‌معنایی مطلق را با تردید مواجه می‌کنند (نک: پالمر، ۱۳۹۱: ۱۰۵).

۲-۳. تضاد معنایی

رابطه‌ی معنایی تضاد را سعید^۱ در اصطلاح سنتی، واژه‌هایی می‌داند که در معنا ضد یکدیگر باشند. این اصطلاح برای تعیین انواع متفاوت روابط معنایی به کار می‌رود که در زیر عنوان تقابل معنایی^۲ قرار می‌گیرند. تقابل انواع مختلفی دارد (نک: سعید، ۱۹۹۷: ۶۶-۶۷).

۲-۳-۱. تقابل ساده

در تقابل ساده^۳ منفی کردن یک واژه به معنای واژه‌ی دیگر است و دو جفت واژه‌ای را که چنین رابطه‌ی معنایی بین آن‌ها حاکم باشد، جفت مکمل^۴ می‌نامند؛ به عنوان مثال، «مرد» در مقابل «زن» از تقابل ساده برخوردار است و دو واژه‌ی «مرد/زن» یک جفت مکمل هستند.

۲-۳-۲. تقابل مدرج

نوعی دیگر از تقابل که تقابل مدرج^۵ نامیده می‌شود، رابطه‌ای است که در آن منفی کردن یک واژه الزاماً به معنای واژه‌ی دیگر نیست؛ به عنوان مثال، رابطه‌ی بین دو واژه‌ی «پیر» و «جوان» در مقابل یکدیگر از تقابل مدرج و از درجاتی مثل خیلی‌پیر، پیر، جوان، خیلی‌جوان برخوردار هستند. این رابطه نوعاً بین صفت‌ها برقرار است.

۲-۳-۳. تقابل وارونه^۶

این تقابل بین واژگانی برقرار است که معنای حرکت را در خود دارند و یکی از آن‌ها حرکت در جهت دیگری را توصیف می‌کند؛ در حالی که دیگری توصیفگر حرکت در جهت مخالف آن است؛ به عنوان مثال، رابطه‌ی بین دو واژه‌ی «کشیدن» و «هل دادن» یا «آمدن» و «رفتن» دارای تقابل وارونه است.

¹. Saeed,J.I

². Semantic opposition

³. Simple Antonyms

⁴. Complementary pairs

⁵. Gradeable Antonymy

⁶. Reverse

۲-۳-۴. تباین معنایی^۱

این نوع تقابل نیز میان مفهوم چند واژه در یک حوزه‌ی معنایی پدید می‌آید؛ مثل رابطه‌ی گروههایی همچون: «شمال، جنوب، شرق، غرب».

۲-۴. عضوواژگی^۲

سعید روابطی دیگر همچون عضوواژگی^۳ و جزء به کل را نیز تعریف کرده است (سعید، ۱۹۹۷: ۷۰ و ۷۱). در رابطه‌ی عضوواژگی، یک واژه عضوی از یک گروه محسوب می‌شود؛ بنابراین رابطه‌ی «درخت» با «جنگل» از نوع عضوواژگی است. رابطه‌ی جزءواژگی، رابطه‌ی کل به جزء را میان دو مفهوم نشان می‌دهد، مثل رابطه‌ی ماشین با در، پنجه، موتور، لاستیک و... (نک: صفوی، ۱۳۸۳: ۱۰۵). او رابطه‌ای دیگر را نیز با عنوان واحدواژگی^۴ برشمرده که در آن یک واژه به مثابه واحد شمارش برای واژه‌ی دیگر به کار می‌رود؛ به عنوان مثال، رابطه‌ی «دسته/گل» از نوع واحدواژگی است.

۲-۵. شمول معنایی^۵

رابطه‌ی معنایی دیگری که هنگام بررسی انسجام واژگانی در کانون توجه قرار می‌گیرد، شمول معنایی^۶ است که کریستال^۷ آن را بین واحدهای واژگانی عام و خاص برقرار می‌داند، به طوری که واژه‌ی عام دربرگیرندهی واژه‌ی خاص باشد؛ برای نمونه، «گربه» زیرشمول «حیوان» است. در رابطه‌ی شمول معنایی، یک واژه‌ی شامل^۸ وجود دارد که چند واژه‌ی زیرشمول^۹ را در بر می‌گیرد (نک: کریستال، ۱۹۸۰: ۱۶۸).

۲-۶. چندمعنایی و همنامی^{۱۰}

چندمعنایی نیز رابطه‌ای دیگر است که کریستال آن را به یک عنصر واژگانی با مجموعه‌ای از معناهای متفاوت، ولی نزدیک به هم تعبیر می‌کند (نک: همان: ۲۶۷).

¹. Semantic contrast

². Member collection

³. Portion-mass

⁴. Hyponymy

⁵. Crystal

⁶. Superordinate

⁷. Subordinate

لاین^۱ نیز ضمن تعریف چندمعنایی به عنوان واژه‌ای با چند معنای متفاوت، بین همنامی^۲ با این رابطه تمایز قائل می‌شود و همنامی را رابطه‌ی بین دو واژه می‌داند که به یک صورت تلفظ می‌شوند، اما معناهای آنها از هم دورند (نک: لاین، ۱۹۹۷: ۱۳).

۳. پیشینه‌ی تحقیق

در حوزه‌ی ادبیات کودکان، واژگان به کاررفته در متون از دیدگاه‌های متفاوتی مورد توجه بوده است. از تحقیقات انجام شده با موضوع واژگان به کاررفته در ادبیات کودکان فارسی‌زبان می‌توان به آفاگل زاده و رضوی زاده (۱۳۹۱) اشاره کرد. در این تحقیق به بررسی واژگان ۵۷ نمونه کتاب داستانی در گروه‌های سنی «الف»، «ب» و «ج» پرداخته شده است. از هر کتاب، پنجاه جمله‌ی اول آن انتخاب و واژگان به کاررفته در آن تحلیل و بررسی شده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که در گروه سنی «الف»، واژگان ساده و گفتاری نسبت به واژه‌های مرکب، کاربرد بیشتری دارند. در مقابل، در گروه سنی «ب» بسامد واژه‌های گفتاری از واژه‌های ساده و مرکب کمتر است و در گروه «ج» واژه‌ها و جمله‌های طولانی بسیاری به کار رفته است.

سیفی (۱۳۸۷) هم در تحقیقی که بر روی کتاب‌های کودکانه انجام داده، داستان‌های متعلق به گروه‌های سنی «الف» و «الف و ب» را از سال ۱۳۸۷ تا ۱۳۰۰، از لحاظ دامنه‌ی واژگانی تحلیل کرده است. در این تحقیق بر مبنای دیدگاه ساختگرایی و کاربردگرایی به بررسی سبک کتاب‌های نوشته شده برای کودکان در دو گروه ذکر شده پرداخته شده است. طیبی (۱۳۸۲) برای شناسایی واژگان پایه، از دستاوردهای معناشناسی و رده‌شناسی زبان بهره گرفته و الگویی را ارائه کرده است. تحقیقات دیگر نیز با موضوع انواع روابط واژگانی در زبان فارسی، اما از دیدگاه‌هایی به جز ادبیات کودکان انجام شده است که در این تحقیق به آنها استناد می‌شود. صفوی (۱۳۸۲) فرآیند باهم‌آیی واژگان در زبان فارسی را بررسی کرده و پناهی (۱۳۸۱) ضمن بررسی باهم‌آیی، ترکیبات هم‌آیند را در زبان فارسی برای تألیف فرهنگ‌های آموزشی از سه منظر معنایی، ساخت‌واژی و نحوی در کانون توجه قرار داده است. صفوی (۱۳۸۰) همچنین به بررسی مسئله‌ی چندمعنایی واژگانی پرداخته است.

¹: Lyons

²: Homonymy

از مطالعات خارجی انجام شده بر روی روابط واژگانی می‌توان به پژوهش گائو و ژنگ^۱ (۲۰۱۴) اشاره کرد که تضاد معنایی را در متون انگلیسی بررسی کرده‌اند. دوان و کوین^۲ (۲۰۱۲) مسئله‌ی باهم‌آیی را در آموزش و یادگیری زبان انگلیسی مطالعه کرده و باهم‌آیی را یک پدیده‌ی زبان‌شناسی جهانی و جنبه‌ای مهم در یادگیری لغت دانسته‌اند. گلین^۳ (۲۰۱۰) از دیدگاه معنی‌شناسی شناختی مسئله‌ی هم‌معنایی، روابط واژگانی و ساختار دستوری را بررسی کرده است. در این تحقیق به روابط واژگانی و نقش آن‌ها در میزان دشواری متن پرداخته شده است.

ادموندز و هرتس^۴ (۲۰۰۲) با رویکردی پیکره‌ای به بررسی رابطه‌ی هم‌معنایی واژگان در متون پرداخته‌اند. دانبر^۵ (۲۰۰۱) نیز رابطه‌ی بین چندمعنایی و ابهام^۶ در متون را مطالعه کرده است.

۴. روش تحقیق

تحقیق حاضر به روش توصیفی تحلیلی انجام شده و داده‌های آن را روابط معنایی بین واژگانی تشکیل می‌دهند که در داستان‌های کودکان دو گروه سنی «الف» و «ب» به کار رفته‌اند. برای گردآوری داده‌ها با استفاده از روش تصادفی نظاممند ده کتاب داستان متعلق به هر دو گروه سنی مورد نظر، بررسی شده است. کتاب‌ها از مجموعه‌آثار دو ناشر معتبر انتخاب شدند که به صورت تخصصی در حوزه‌ی چاپ کتاب‌های کودکان فعالیت می‌کنند.

۵. روابط واژگانی موجود در داستان‌ها

در این بخش، روابط واژگانی به کاررفته در داستان‌های نگارش یافته برای گروه‌های سنی گوناگون، به ترتیب، مشخص می‌شوند.

¹. Gao and Zheng

². Duan and Qin

³. Glynn

⁴. Edmond. and Hirst

⁵. Dunbar

⁶. Ambiguity

۵-۱. بررسی داستان‌های گروه سنتی «الف»

جدول شماره‌ی ۱، مشخصات مربوط به پنج داستان گروه سنتی «الف» را که در این پژوهش بررسی شده‌اند، نشان می‌دهد. این کتاب‌ها از مجموعه‌ی «قصه‌های خواندنی، قصه‌های شنیدنی» انتخاب شده که در دوازده صفحه برای کودکان پیش‌دبستانی به نگارش درآمده‌اند.

جدول شماره‌ی ۱: مشخصات کتاب‌های بررسی شده در گروه سنتی «الف»

ردیف.	نام کتاب	نویسنده	ناشر	سال چاپ	گروه
۱	آرزوی قشنگ	مهری ماهوتی	انتشارات مدرسه	چاپ سوم (۱۳۹۰)	الف
۲	فیل برقی	سوسن طاقدیس	انتشارات مدرسه	چاپ چهارم (۱۳۹۰)	الف
۳	مرغ افتاب و مرد؛ خروس غصه خورد	مصطفی رحماندوست	انتشارات مدرسه	چاپ چهارم (۱۳۹۱)	الف
۴	همسایه‌ها	مرجان کشاورزی آزاد	انتشارات مدرسه	چاپ سوم (۱۳۹۰)	الف
۵	دریاچه‌ی آبی‌رنگ	نوری ایجادی	انتشارات مدرسه	چاپ سوم (۱۳۹۱)	الف

۵-۱. روابط معنایی که در کتاب آرزوی قشنگ به کار رفته، عبارتند از: باهم آیی (۱۲ مورد)، تضاد معنایی (۲ مورد) و جزء به کل (۱ مورد). در ۲۹ مورد نیز نویسنده از تکرار واژه استفاده کرده است:

- باهم آیی: بلند/باریک و سوراخ/ریز: «کلاه حصیری روی یک چوب بلند و باریک بود» (ماهوتی، ۱۳۹۰: ۳) و «...آفتاب از سوراخ‌های ریزش روی او می‌تابید» (همان: ۴)

- تضاد معنایی: بالا/پایین: «از صبح تا شب به موج‌های بازیگوش نگاه می‌کرد که...» (همان: ۳) و «رقاصک نگاهی به بالا و پایین کرد» (همان: ۴).

- جزء به کل: موج/دریا: «باد کلاه حصیری را توی دریا انداخت. موج‌های بازیگوش دور کلاه جمع شدند» (همان: ۸).

۵-۱-۲. روابط معنایی که در کتاب فیل برقی به کار رفته، عبارتند از: باهم آیی (۲۵ مورد)، شمول معنایی (۳ مورد)، تضاد معنایی (۳ مورد) و واحدوازگی (۱ مورد). در ۳۵ مورد نیز از تکرار استفاده شده است:

- باهم آیی: دراز/باریک، صدا/کلفت، عجیب/غیریب، داد/فریاد، بچه/کوچک و گرد/خاک: «صدلی‌ها با پاهای دراز و باریکشان دویدند» (طاقدیس، ۱۳۹۰: ۲); «مبل صورتی با پاهای کوتاهش کمی عقب رفت و با صدای کلفتی پرسید: 'تو

دیگر چی هستی؟ چقدر عجیب و غریبی؟ (همان)؛ «با جیغ و ویغ و داد و فریاد شروع کردند به حرف زدن» (همان)؛ «تلویزیون گفت: ’شاید یک بچه فیل است که خوب غذا نخورده و کوچک مانده است‘» (همان: ۵) و «گرد و خاک روی مبل صورتی را می‌گرفت» (همان: ۱۰).

- **شمول معنایی:** خانه/اتاق: «آن را به خانه آورد و توی اتاق گذاشت» (همان: ۲).

- **تضاد معنایی:** بالا/پایین، خنده/گریه و بزرگ/کوچک: «بالشتك‌ها از روی مبل سرک می‌کشیدند، بالا و پایین می‌پریدند» (همان)؛ و ...یا همه به جاروبرقی خندي‌یدند. جاروبرقی گریه‌اش گرفت» (همان: ۵) و «یکی از صندلی‌ها گفت: ’فیل‌های کانال دو خیلی بزرگ‌اند؛ ولی این خیلی کوچک است‘» (همان).

- **واحدواژگی:** گلدان/گل: «یک گلدان پر از گل را هورت کشید» (همان: ۸).

- **تکرار جمله‌ی کامل:** «بالشتك‌ها باز روی مبل صورتی بالا و پایین پریدند و چند بار فریاد کشیدند: ’دماغش را بینید. دماغش را بینید. چقدر خنده‌دار است‘» (همان: ۵).

-۱-۳. روابط معنایی که در کتاب مرغ افتاد و مرد؛ خرس غصه خورد به کار رفته، عبارتند از: باهم‌آیی (۲۹ مورد)، تضاد معنایی (۵ مورد)، هم معنایی (۲ مورد) و واحدواژگی (۱ مورد). ۷۳ مورد تکرار هم دیده می‌شود:

- **باهم‌آیی:** بال/پر، تاج/سر: «خروسی کاکل زری، تاج سرخی به سرش، صاحب بال و پری» (رحماندوست، ۱۳۹۱: ۲).

- **تضاد معنایی:** ریزه/درشت: «همه‌ی نان ریزه‌ها ریزه نبود. تکه‌ای نان درشت را بعید» (همان: ۳).

- **هم معنایی:** پشت/کمر: «دو سه بار زد به پشت و کمرش» (همان: ۷ و ۸).

- **واحدواژگی:** دسته/گل: «مرغی مثل دسته گل، زیبا و تپل» (همان: ۲).

-۱-۴. روابط معنایی که در کتاب همسایه‌ها به کار رفته، عبارتند از: باهم‌آیی (۱۵ مورد)، تضاد معنایی (۴ مورد) و واحدواژگی (۲ مورد)، ۶۰ مورد تکرار هم در این داستان وجود دارد. مثال:

- باهم‌آیی و تکرار: جارو/تمیزکردن: «هر روز صبح خیلی زود مورچه از خواب بیدار می‌شد. جارو را برمی‌داشت و خانه‌اش را تمیز تمیز می‌کرد» (کشاورزی آزاد، ۱۳۹۰: ۴)

- تضاد معنایی: بالا/پایین و کوچک‌تر و بزرگ‌تر: «موشی هم عصبانی می‌شد و باد و بیداد جارو را برمی‌داشت، بالا و پایین خانه‌اش را تمیز می‌کرد» (همان: ۴) و «کوچیک کوچک، کمی بزرگ، بزرگتر و سلط خانم بزی» (همان: ۸).

- واحدواژگی: استکان/چای: «خرگوش خانم خانه را تمیز کرده بود و با خیال راحت نشسته بود تا یک استکان چای بخورد که...» (همان: ۶).

- ۱-۵. روابط معنایی که در کتاب دریاچه‌ی آبی‌رنگ به کار رفته، عبارتند از: باهم‌آیی (۱۶ مورد)، تضاد معنایی (۲ مورد)، واحدواژگی (۱ مورد) و هم‌معنایی (۱ مورد). در این داستان، نویسنده ۶۵ بار از تکرار واژه‌ها استفاده کرده است:

- باهم‌آیی: آه/ناله، ابر/آسمان و دندان/تیز/جویدن: «آه و ناله دریاچه به آسمان بلند بود» (ایجادی، ۱۳۹۱: ۴); «... چون خانه‌ی ابر در آسمان بود» (همان: ۶) و «موش با دندان‌های تیزش هویج را جوید» (همان: ۸).

- تضاد معنایی و تکرار: رسیدن/نرسیدن: «بعد هم دوید و دوید تا به ابر سفید برسد؛ اما نرسید» (همان: ۶).

- واحدواژگی: قطره/باران: «با قطره‌های باران، رود بزرگ پر آب شد» (همان: ۱۰).

- هم‌معنایی: خشک/بی‌آب: «رود بزرگ خشک و بی‌آب بود» (همان: ۴). همچنین در جمله‌هایی مانند «قورباغه تند و تند از پله‌های نردهان بالا رفت و ابر سفید بارید و بارید» (همان: ۸) و «حالش خوب شد» (همان: ۱۰)، مواردی از تکرار وجود دارد که بیشتر با هدف تأکید بر یک ویژگی به کار رفته‌اند؛ اما در بیشتر نمونه‌ها، تکرار اسم‌ها با هدف استفاده‌نکردن از ضمایر بوده است. از آنجاکه تشخیص مرجع ضمایر، به خصوص در جمله‌های طولانی یا چند جمله پشت‌سرهم برای کودکان دشوار است، نویسنده‌گان کتاب‌های کودک به جای ضمیر، بیشتر از تکرار استفاده می‌کنند تا متون داستانی ضمن برخورداری از انسجام، برای کودکان قابل فهم باشند؛ به عنوان مثال، در جمله‌های زیر به جای استفاده از ضمیر، واژه تکرار شده است: «دریاچه گفت: 'رود بزرگ هر روز برای من آب می‌آورد'... قورباغه گفت: 'من به

سراغ رود بزرگ می‌روم.^۱ قورباغه گفت: 'من باید به خانه‌ی ابر سفید بروم؛ اما نمی‌توانم.^۲ موش گفت: 'خانه‌ی ابر سفید آن بالاست'^۳ (همان: ۴-۶).

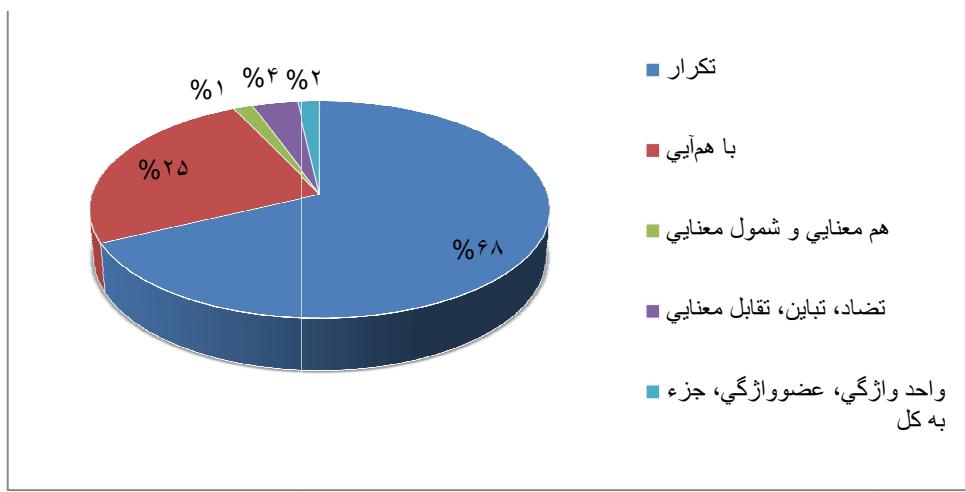
جدول شماره‌ی ۲ بسامد رخداد روابط معنایی را در داستان‌های گروه «الف» نشان

می‌دهد:

جدول شماره‌ی ۲: بسامد رخداد روابط معنایی بین واژه‌ها در داستان‌های گروه سنی «الف»

کتاب/ رابطه‌ی معنایی بین واژگان	آرزوی قشنگ
-	آرزوی قشنگ
۱	فیل برقصی
۲	مرغ افتاد و مرد؛ خرس غصه خورد
۲	همسایه‌ها
۱	دریاچه‌ی آبی رنگ

نمودار شماره‌ی ۱، درصد رخداد هر یک از این روابط را نشان می‌دهد:

نمودار شماره‌ی ۱: درصد رخداد روابط واژگانی در کتاب‌های گروه سنی «الف»

۵-۲. بررسی داستان‌های گروه سنی «ب»

مشخصات مربوط به پنج داستان گروه سنی «ب» در جدول شماره‌ی ۳ نشان داده شده است. همه‌ی این کتاب‌ها به جز نماز فرشته که کتابی مستقل بوده، به ترتیب از بین مجموعه‌داستان‌های «قصه‌های شیرین قرآن»، «خدای خوب من»، «نکته‌ها و قصه‌ها» و «داستان‌های مهربانی» انتخاب شده‌اند. نکته‌ی شایان توجه این است که در کتاب‌های بررسی شده، مرزبندی دقیقی بین گروه‌های سنی وجود نداشت. اگرچه برای تعیین گروه سنی کودکان بین صاحب‌نظران نیز اتفاق نظر وجود ندارد، آنچه بدینه می‌نماید این است که به دلیل مسائل شناختی، بین دایره‌ی واژگانی کودکان در سال‌های مختلف تحصیلی، تفاوت وجود دارد؛ بنابراین گروه‌بندی کتاب‌ها به صورت «الف و ب» یا «ب و ج» از نظر علمی صحیح به نظر نمی‌رسد و لازم است گروه‌بندی‌های مشخص‌تری برای هر یک از گروه‌های سنی در شناسنامه‌ی کتاب‌ها ذکر شود.

جدول شماره‌ی ۳ : مشخصات کتاب‌های گروه سنی «ب»

ردیف.	نام کتاب	نویسنده	ناشر	سال چاپ	گروه
۱	نهنگ یونس	مهری ماهوتی	انتشارات مدرسه	چاپ اول (۱۳۹۱)	ب و ج
۲	هر چی که دارم از تورست	سید محمد مهاجرانی	انتشارات مدرسه	چاپ اول (۱۳۹۲)	ب و ج
۳	راز آپگیر	سرور پویا	کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان	چاپ دهم (۱۳۹۳)	ب و ج
۴	نمایز فرشته	نورا حق پرست	کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان	چاپ هشتم (۱۳۹۳)	ب
۵	کوچولوی مهریان	پروین علی‌پور	انتشارات مدرسه	چاپ اول (۱۳۹۱)	ب

انواع روابط واژگانی به کاررفته در این کتاب‌ها به شرح زیر است:

۵-۲-۱. روابط معنایی که در کتاب نهنگ یونس به کار رفته، عبارتند از: باهم‌آیی (۹۲ مورد)، هم‌معنایی (۶ مورد)، تضاد معنایی (۴ مورد)، جزء‌واژگی (۱ مورد) و شمول معنایی (۱ مورد). در این کتاب، ۸۲ مورد تکرار نیز دیده می‌شود:

- باهم‌آیی: ماه / آسمان، رعد / برق و زمستان / سرد / سرما / یخ‌بستن: «ماه، آسمان را روشن کرده بود» (ماهوتی، ۱۳۹۱: ۲)؛ «رعد و برق سینه‌ی آسمان را می‌شکافت» (همان: ۴) و «روزهای سرد زمستان که سرما بیداد می‌کرد و سطح اقیانوس یخ می‌بست دیگر کسی حوصله‌ی بازی کردن نداشت» (همان: ۱۰).

- **شمول معنایی و عضوواژگی:** میش / گوسفند، گله / گوسفند، بز و میش: «مردم هر روز گله‌هایشان را به چرا می‌برند و سال به سال، بزها و میش‌ها و گوسفند‌هایشان زیادتر می‌شد» (همان: ۵).

- **هم معنایی:** خوشبختی / سعادت و شرمندگی / پشیمانی: «ای مردم، دست از کارهای رشت بردارید و دستورهای خدا را اطاعت کنید تا خوشبختی و سعادت نصیب شما شود!» (همان: ۶) و «حالا اظهار شرمندگی و پشیمانی می‌کردند» (همان: ۱۲).

- **تضاد معنایی:** زن/مرد؛ زمین / آسمان: «صدای شیون و زاری زن‌ها و گریهی مردها بلند شد (همان: ۸) و «باد و طوفان، زمین و آسمان را در هم می‌بیچید» (همان: ۱۱). همچنین، خرید / فروش در جمله‌ی «همه جا شلوغ بود و جمعیت مشغول خرید و فروش بودند». (همان: ۱۲) دارای رابطه‌ی تقابل وارونه‌اند که تحت عنوان کلی رابطه‌ی تضاد قرار می‌گیرند.

- ۲-۲. روابط معنایی که در کتاب رازآبگیر به کار رفته، عبارتند از: باهم‌آیی (۱۰ مورد)، عضوواژگی (۴ مورد) و تضاد معنایی (۱ مورد). نویسنده‌ی این داستان ۵۲ بار از تکرار واژه‌ها استفاده کرده است. مثال:

- **باهم‌آیی:** خورشید / آسمان، داد/فریاد و ترس/لرز: «خورشید از وسط آسمان به حیوانات جنگل می‌خندید» (پویا، ۱۳۹۳: ۱)؛ «داد و فریاد جوجه‌تیغی، فیل کوچولو را خیلی ترساند» (همان: ۴) و «فیل کوچولو با ترس و لرز زیر چشمی به خرطومش...نگاه کرد و صدای ناله‌اش بلند شد» (همان).

- **عضو شدگی:** جوجه‌تیغی/تیغ: «جوجه‌تیغی هم کنار آبگیر ایستاده بود و توی آب به تیغهای بلند و قشنگش نگاه می‌کرد» (همان).

- **تضاد معنایی:** بود / نبود: «یکی بود یکی نبود» (همان: ۱).

- **تکرار واژه:** «فیل کوچولو آنقدر دوید و دوید تا حسابی خسته و تشنه شد» (همان: ۴).

- ۳-۲. روابط معنایی که در کتاب هرچی که دارم از توتست به کار رفته، عبارت است از باهم‌آیی (۲۴ مورد). در این داستان ۵۰ بار نیز از تکرار استفاده شده است. مثال:

- باهم آیی: کلوچه/ شیرین/ خوشمزه و گل/ سبزه/ شکوفه: «به به، چه کلوچه‌ای! چه قدر شیرین و تازه و خوشمزه است» (مهاجرانی، ۱۳۹۲: ۶) و «بوی گل و سبزه و شکوفه همه جا پیچیده است» (همان: ۱۵).
- ۴-۲. انواع روابط معنایی که در کتاب نماز فرشته به کار رفته، از این قرارند: باهم آیی (۲۳ مورد)، تضاد معنایی (۵ مورد: ۲ مورد تباین معنایی، ۲ مورد تقابل وارونه و ۱ مورد تضاد معنایی). در این اثر ۱۱۲ مورد تکرار هم وجود دارد. مثال:
- باهم آیی: قوم/ خویش، حرم/ زیارت کردن و نماز ظهر/ نماز عصر: «همه‌ی قوم و خویش‌ها آنجا بودند». (حق‌پرست، ۱۳۹۳: ۴) و «مادر به پدر گفت: 'خوب است همین حالا به حرم برویم.' پدر گفت: 'بله، هم زیارت می‌کنیم و هم نماز ظهر و عصر را می‌خوانیم'» (همان: ۳۲).
- تباین معنایی: حاله/ عمه/ دایی/ عمو: «همه‌ی قوم و خویش‌ها آنجا بودند. حاله، عمه، دایی و عمو» (همان: ۴).
- تقابل معنایی: رفت/ برگشت و رفت/ آمد: «بعد به آشپزخانه رفت و با دو بشقاب و یک سبد میوه برگشت» (همان: ۱۹) و «بوی خوش گلاب همه جا پخش شده بود و عده‌ی زیادی از مردم در رفت و آمد بودند» (همان: ۳۲).
- تضاد معنایی: خیس/ خشک: «اگر پای کسی خیس باشد و مسح پا را روی همان پای خیس بکشد، وضویش باطل است. مسح پا را باید روی پای خشک کشید» (همان: ۱۹).
- ۵-۲. روابط معنایی که در کتاب کوچولوی مهریان به کار رفته، عبارتند از: باهم آیی (۱۶ مورد)، تضاد معنایی (۵ مورد: ۱ مورد تقابل وارونه، ۴ مورد تقابل مدرج) و ۱۳۲ مورد تکرار. مثال:
- باهم آیی: بال/ پرواز: «بال‌هایش را تکانی داد و پرواز کرد» (علی‌پور، ۱۳۹۱: ۱۰).
- تقابل وارونه: آمدن/ رفت: «چون من آنقدر کوچکم که هیچ کس حتی متوجه آمدن و رفتنم نمی‌شود» (همان: ۱۲).
- تضاد معنایی: ریز/ درشت، باز/ بسته و کوچک/ بزرگ: «به ماهی‌های ریز و درشت رودخانه نگاهی کرد (همان: ۵)؛ «سنjaوک کوچولو چند بار چشم‌هایش را باز و بسته کرد» (همان: ۱۴) و «خودم دیده‌ام که بعضی ماهی‌ها از من کوچک‌ترند

و بعضی‌ها هم خیلی خیلی بزرگ‌ترند» (همان: ۶). در این جمله، قید خیلی دوبار تکرار شده تا بر مفهوم بزرگ‌تر تاکید کند. در جمله‌هایی مانند: «دلم می‌خواهد یک سنجاقک بزرگ بزرگ بشوم» (همان) یا «سیر سیر که شد...» (همان: ۱۰) نیز نمونه‌هایی از تکرار قید وجود دارد.

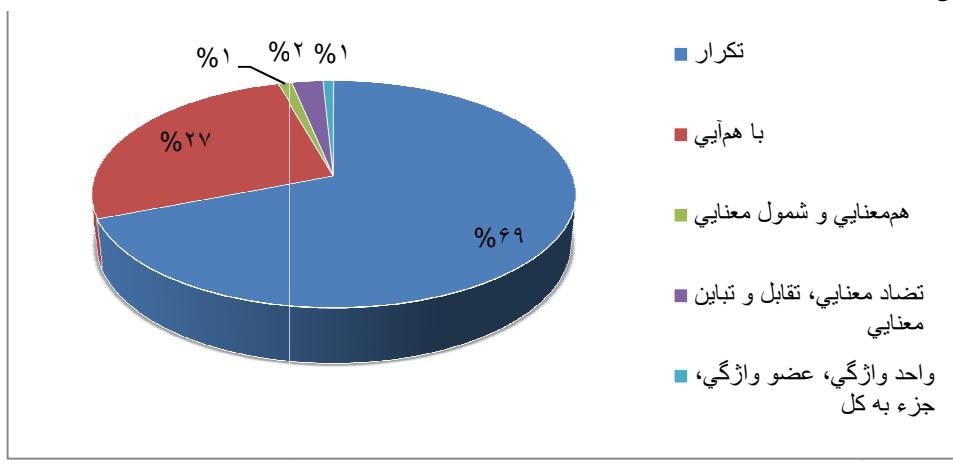
جدول شماره‌ی ۳ بسامد رخداد روابط معنایی در هر یک از داستان‌های گروه «ب» را نشان می‌دهد:

جدول شماره‌ی ۴: بسامد رخداد روابط معنایی بین واژه‌ها در داستان‌های گروه سنی «ب»

عنوان واژگانی	با هم‌آیی	هم‌معنایی و شمول معنایی	تضاد معنایی	تعداد		نحو	جنس	تذکر	کتاب / رابطه‌ی واژگانی
				تباین	قابل				
۲	۱	۱	-	۴	۶	۹۲	۸۲	نهنگ یونس	
۲	-	-	-	۱	-	۱۰	۵۲	راز آبگیر	
-	-	-	-	-	-	۲۴	۵۰	هر چی که دارم از توست	
-	-	-	۲	۳	-	۲۳	۱۱۲	نمای فرشته	
-	-	-	-	۵	-	۱۶	۱۳۲	کوچولوی مهریان	

نمودار شماره‌ی ۲ درصد رخداد هر یک از روابط واژگانی را در این کتاب‌ها نشان

می‌دهد:

نمودار شماره‌ی ۲: درصد رخداد روابط واژگانی در کتاب‌های گروه سنی «الف»

۶. بحث و بررسی

۶-۱. تحلیل کتاب‌های گروه سنی «الف»

همان‌گونه که جدول شماره‌ی ۲ و نمودار شماره‌ی ۱ نشان می‌دهند، ویژگی مشترک تمامی کتاب‌های گروه سنی «الف» بهره‌گیری زیاد از تکرار واژه‌های آشنا بوده است. تکرار اسامی شخصیت‌های داستانی و توصیفاتی که برای فضاسازی در روایتها به کار می‌روند امری طبیعی و در راستای انسجام متن است؛ اما این موضوع را می‌توان از جنبه‌های ارتباطی و آموزشی نیز تحلیل کرد؛ نویسنده‌گان برای برقراری ارتباط و انتقال معنا به مخاطبان کودک که احتمال می‌رود در یافتن مرجع ضمایر یا فهم واژه‌های جدید با مشکل مواجه باشند، جانب احتیاط را رعایت کرده و به جای استفاده از ضمیر یا واژه‌های جدید، بیشتر از تکرار کردن واژه‌های آشنا بهره می‌برند. علاوه‌براین، در بسیاری مواقع، از تکرار قید یا صفت برای تأکید بر ویژگی‌های افعال یا اسامی نیز استفاده شده است. با وجود این، نباید نادیده گرفت که تکرار، در آموزش واژگان جدید نیز نقشی مهم دارد و در مواردی، نویسنده‌گان با اهداف آموزشی یک واژه را در متن بارها به کار برده‌اند؛ همچنین، نویسنده‌گان کتاب‌های گروه «الف» از واژه‌های هم‌آیند بسیار بهره برده‌اند و با ایجاد موقعیت‌هایی که در آن‌ها کودک بتواند از بافت زبانی برای حدس‌زننده‌اند و با ایجاد موقعیت‌هایی که در آن‌ها کودک بتواند از بافت زبانی برای فراهم کرده‌اند. نکته‌ی درخور توجه دیگر این است که نویسنده‌گان کتاب‌های بررسی‌شده، رابطه‌ی تقابل بین دو واژه را به رابطه‌ی تشابه ترجیح داده و از واژه‌های متضاد بیش از واژه‌های هم‌معنا استفاده کرده‌اند. این وضعیت را می‌توان بیشتر به دلایل روان‌شناسختی تعبیر کرد؛ زیرا به لحاظ ملاحظات آموزشی، استفاده از رابطه‌ی تشابه برای معرفی مفاهیم جدید منطقی‌تر به نظر می‌رسد. با این حال، از بعد روان‌شناسختی، این احتمال وجود دارد که بیان دو واژه‌ی هم‌معنا کودک را دچار سردرگمی و بدفهمی کند و باعث شود که قادر به تشخیص موقعیت مناسب استفاده از هر یک نباشد؛ در حالی که بیان دو واژه‌ی متضاد که در دو بافت متفاوت به کار می‌روند، این احتمال کمتر می‌شود. در این کتاب‌ها، وجود برخی واژه‌ها و ترکیبات نامناسب یا ناصحیح نیز جلب توجه می‌کند که به‌طور جداگانه، بررسی خواهند شد: در کتاب آرزوهای قشنگ از اسم «رقاچک» و صورت‌های «چرخاندن/ غلتاندن» برای فعل‌ها استفاده شده است که برای این گروه سنی مناسب به نظر نمی‌رسند (نک: ماهوتی، ۱۳۹۰: ۴ و ۶). همچنین در جمله‌ی «...دنبال هم می‌دویدند

و قهقهه می خنديدين» (همان: ۱). نويسنده به جای «قاوه‌خندیدن»، از ترکيبي نادرست استفاده کرده است. در داستان فيل برقي از صورت عاميانه‌ی «هورت‌کشيدن» استفاده شده که درک آن برای کودک دشوار است (نک: طاقديس، ۱۳۹۰: ۷). در داستان مرغ افتاد و مرد؛ خروس غصه خورد نيز برخی از ترکييات، اصطلاحات و واژه‌ها به متن لطمه زده‌اند؛ به عنوان مثال، ترکيب اسمی «ماست به رو» (نک: رحماندوست، ۱۳۹۱: ۸)، ترکييات فعلی «چرت ... پاره‌کردن» (ص ۳)، «راه ... را بستن» (ص ۴)، «خاک بر سر ... پاشيدن» (ص ۴)، «خاک به سر شدن» (ص ۵) و استفاده از افعالی مانند «بلغیدن» (ص ۳) و «درآمixinتن» (ص ۷) یا اصطلاحات «از هول حليم توی دیگ افتادن» (ص ۳)، «گوش فلک را کر کردن» (ص ۴) و لغات مهجوري همچون «قلح» (ص ۸) برای گروه سنی «الف» مناسب به نظر نمي رسد. برخی عبارت هاي فعلی مثل «افتادن پرده از صورت» در جمله‌ی «صبح شد، پرده از صورت خورشيد افتاد» (ص ۲) نيز از اين نمونه هاست. در داستان همسایه‌ها که قصد دارد مفاهيم «توی/ بیرون» و «کوچک تر / بزرگ‌تر» را آموژش بدهد، نويسنده از جمله‌ی «...گوشه‌ی حیاط چهار تا سطبل بود. کوچیک کوچک، کمی بزرگ‌تر، بزرگ‌تر و...» (کشاورزی آزاد، ۱۳۹۰: ۱۰) استفاده کرده که مفهوم مورد نظر را پیچide و مبهم می‌کند.

۶-۲. تحليل كتاب‌های گروه سنی «ب»

بررسی جدول شماره‌ی ۳ و نمودار شماره‌ی ۲ نشان می‌دهد که درمجموع، كتاب‌های گروه سنی «ب» به لحاظ بهره‌گيري از روابط معنائي بين واژگان همانند كتاب‌های گروه «الف»‌اند. با توجه به گستره‌تر بودن دايره‌ی واژگانی کودکان گروه سنی «ب»، بهره‌گيري زياد از تكرار برای برقراری ارتباط، ضروري به نظر نمي رسد؛ از اين‌رو، تكرار واژه‌ها را بيشتر با اهداف انسجامی و آموزشي باید دانست؛ به‌گونه‌ای که نويسنده‌گان داستان‌های اين گروه سنی با تكرار واژه‌ها قصد دارند ضمن برقراری انسجام درون متن، مفاهيم جديid يا بالهimit را نيز در ذهن مخاطبان خود ماندگار کنند؛ همچنين، در كتاب‌های اين گروه سنی، باهم‌آيی واژگان بسيار كاربرد داشته است؛ به‌عبارت ديجر، نويسنده‌گان، آگاهانه، واژه‌های متعلق به يك حوزه‌ی معنائي را در قالب روایت که برای کودکان جذابيت دارد، به آن‌ها آموژش داده‌اند. نويسنده‌گان كتاب‌های گروه «ب» نيز تمايل بيشتری به استفاده از رابطه‌ی تقابل داشته‌اند؛ اما از انواع تقابل همچون تقابل‌های

وارونه، تقابل مدرج که برای مقایسه به کار می‌رود و تبیین، برای بیان روابط معنایی پیچیده‌تر بهره برده‌اند. در کتاب‌های این گروه نیز وجود برخی اصطلاحات و واژه‌های دشوار، نامناسب به نظر می‌رسید؛ به عنوان مثال، در داستان راز آبگیر یک موضوع علمی با زبانی ساده و کلمات و ترکیب‌هایی شفاف بیان شده بود و واژه‌های انتخاب‌شده، علی‌رغم گروه‌بندی کتاب در گروه سنی «ب»، منطبق با واژگان پایه‌ی گروه سنی «الف» بودند. در داستان کوچولوی مهریان نیز نویسنده برای معرفی «هلی‌کوپتر» از واژه‌ی «هوایپیمای چهارباله» استفاده کرده که به آن هم مقید نبوده و در جاهای دیگر «هوایپیما» را جایگزین آن کرده است (نک: علی‌پور، ۱۳۹۱: ۱۷).

۷. نتیجه‌گیری

نتایج تحقیق نشان می‌دهد که در هر دو گروه کتاب‌های بررسی شده، تکرار (۶۸/۵٪) و باهم‌آیی (۲۶٪) به عنوان روابط معنایی بین واژگان بیشترین کاربرد را داشته‌اند. این دو رابطه ضمن برقراری انسجام درون متن، توسط نویسنندگان داستان‌های کودکان، آگاهانه، برای اهداف ارتباطی و آموزشی نیز به کار گرفته شده‌اند. انواع رابطه‌ی تقابل بین واژگان، به میزان محدودی (۶٪) در داده‌های بررسی شده وجود دارد که بیشتر به منظور آموزش مفاهیم مقایسه‌ای و واژه‌های جدید استفاده شده‌اند. برخلاف تصور اولیه، نویسنندگان کودک تمایل زیادی به استفاده از رابطه‌ی ترادف در متون داستانی نداشته‌اند. رابطه‌های معنایی دیگر میان واژه‌ها، همچون همنامی و چندمعنایی، نیز در این آثار کاربردی ندارند که به دلیل احتمال ایجاد ابهام و اختلال در ک معنا توسط کودکان توجیه پذیر است؛ به بیان دیگر، نویسنندگان از روابط معنایی بین واژگان برای تولید متون داستانی با قابلیت خواندن بالا و آموزش مفاهیم جدید بهره برده‌اند. در مجموع می‌توان چنین نتیجه گرفت که علی‌رغم تفاوت در دایره‌ی واژگان کودکان گروه‌های «الف» و «ب»، داستان‌های نوشته شده برای آن‌ها به لحاظ انسجام واژگانی ویژگی‌های مشترک بسیاری دارند و از نظر به کارگیری روابط معنایی بین واژگان تفاوت چندانی بیشان دیده نمی‌شود. احتمال دارد در متون داستانی گروه‌های سنی بالاتر، روابط معنایی متنوع‌تری بین واژگان به کار برود که نیازمند تحقیق در این زمینه است؛ همچنین، در مواردی کتاب‌ها دارای سطح‌بندی درستی نیستند و واژگان دشوار یا ترکیبات و اصطلاحات نامناسب با گروه سنی ذکر شده در شناسنامه‌ی کتاب، در آن‌ها

وجود دارد. از آنجاکه این کتاب‌ها مورد تأیید وزارت آموزش و پرورش بوده و می‌تواند به عنوان الگو برای سایر نویسنده‌گان مورد استناد قرار بگیرند، پیشنهاد می‌شود در نگارش کتاب‌های بعدی به چنین مواردی توجه شود. نتایج این تحقیق برای نویسنده‌گان و ویراستاران کتاب‌ها و مجلات کودکان قابل استفاده است و به شناخت بیشتر نسبت به آثار کودکان می‌انجامد.

منابع

- آقال‌زاده، فردوس و اکرم رضوی‌زاده. (۱۳۹۱). «ویژگی‌های واژگانی ادبیات داستانی کودکان (گروه‌های سنی الف، ب، ج) در زبان فارسی از دیدگاه زبان‌شناسی». *مجموعه‌ی مقالات اولین همایش میان‌رشته‌ای آموزش و یادگیری زبان*، دانشگاه فردوسی مشهد، صص ۳۰۱-۳۱۲.
- افراشی، آزیتا. (۱۳۷۸). «نگاهی به مسئله‌ی باهم آیی واژگان». *متن پژوهی ادبی*، ش ۷۶ و ۸۲-۷۳.
- . (۱۳۷۸). «نگاهی به مسئله‌ی هم‌معنایی مطلق در سطح واژگان». *نامه‌ی فرهنگ*، ش ۳۴، ۱۶۶-۱۷۱.
- ایجادی، نوری. (۱۳۹۱). *دریاچه‌ی آبی زنگ*. تهران: مدرسه پالمر، فرانک. (۱۳۹۱). *نگاهی تازه به معنی‌شناسی*. ترجمه‌ی کورش صفوي، تهران: کتاب ماد.
- پناهی، ثریا. (۱۳۸۱). «فرآیند باهم آیی و ترکیبات باهم آیند در زبان فارسی». *نامه‌ی فرهنگستان*، ش ۳، صص ۱۹۹-۲۱۱.
- پویا، سرور. (۱۳۹۳). *راز آبگیر*. تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان. حق پرست، نورا. (۱۳۹۳). *نمایز فرشته*. تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان.
- رحماندوست، مصطفی. (۱۳۹۱). *مرغ افتاد و مرد؛ خرس غصه خورد*. تهران: مدرسه سیدآبادی، علی اصغر. (۱۳۸۰). «ادبیات کودکان متوسط؛ تأملی در مبحث مخاطب‌شناسی ادبیات کودک و نوجوان». *پژوهشنامه‌ی ادبیات کودک و نوجوان*، ش ۲۵، صص ۱۱-۲۰.
- سیفی، بهاره. (۱۳۸۷). «بررسی دامنه‌ی واژگانی کتاب‌های کودک از سال ۱۳۰۰ تا کنون (گروه سنی الف و ب)». *کتاب ماه کودک و نوجوان*، ش ۱۲۸ و ۱۲۹، صص ۳۱-۴۳.

- صفوی، کورش. (۱۳۸۰). «نگاهی تازه به مسئله‌ی چندمعنایی واژگانی». نامه‌ی فرهنگستان، ش. ۱۸، صص ۵۰-۶۷.
- _____. (۱۳۸۲). «پژوهشی درباره‌ی باهم‌آیی واژگانی در زبان فارسی». متن پژوهی ادبی، ش. ۱۸، صص ۲۷۶-۲۸۸.
- _____. (۱۳۸۳). درآمدی بر معنی‌شناسی. تهران: پژوهشگاه فرهنگ و هنر اسلامی.
- طاقدیس، سوسن. (۱۳۹۰). فیل برقی. تهران: مدرسه.
- طیبی، اکرم. (۱۳۸۲). «شناسنامه‌ای برای واژه‌ها». نوآوری‌های آموزشی، ش. ۴، صص ۶۵-۷۲.
- کشاورزی آزاد، مرجان. (۱۳۹۰). همسایه‌ها. تهران: انتشارات مدرسه.
- گندمکار، راحله. (۱۳۹۰). «رویکردی شناختی به مسئله‌ی هم‌معنایی بافتی در سطح افعال فارسی». پژوهش‌های زبانی، ش. ۲، صص ۱۱۵-۱۲۵.
- علی‌پور، پروین. (۱۳۹۱). کوچولوی مهربان. تهران: مدرسه.
- ماهوتی، مهری. (۱۳۹۰). آرزوی قشنگ. تهران: مدرسه.
- _____. (۱۳۹۱). نهنگ یونس. تهران: مدرسه.
- محمدی، محمد. (۱۳۷۸). «چهار محور سازنده‌ی متن ادبی کودکان». پژوهشنامه‌ی کودکان و نوجوانان، ش. ۱۶، صص ۱۲-۱۷.
- مهاجرانی، سیدمحمد. (۱۳۹۲). هر چی که دارم از توست. تهران: مدرسه.
- Crystal, D. (1980). *A Dictionary of Linguistics and Phonetics (3rd Edition)*. Blackwell Publishers, UK.
- Duan, M. & X. Qin. (2012). “Collocation in English Teaching and Learning”. *Theory and Practice in Language Studies*, 2(9), pp1890-1894.
- Dunbar, G. (2001). “Toward a cognitive analysis of polysemy, ambiguity and vagueness”. *Cognitive Linguistics*, 12, pp1-14.
- Edmonds P. & Hirst g. (2002). “Near-synonymy and lexical choice”, *Computational Linguistic* 28 (2), pp105-144.
- Gao.Ch & Zheng, Q. (2014). “A Linguistic Study of Antonymy in English Texts”. *Journal of Language Teaching and Research*, 5, pp234-238.
- Glynn, D. (2010). “Synonymy, Lexical Fields, and Grammatical Constructions; A study in usage-based Cognitive Semantics” in: *Cognitive Foundations of Linguistic Usage-Patterns*, H.J Schmid and S Handl (eds). Berline: Mouton de Gruyter. pp89-118.

-
- Halliday, M.A.K. & Hassan, R. (1976). *Cohesion in English*. London: Longman.
- _____. (1985). *Language, Context and Text; Aspects of Language in a Social-Semiotic Perspective*. Deakin University Press.
- Lyons, J. (1997). *Semantics*. Vols I & II. New York: Cambridge University.
- Saeed, J. I. (1997). *Semantics*. Oxford: Blackwell Publishing UK.